

mele am renunțat la toate plăcerile ce mi le-ar oferi societatea. Banii ce i-ar cheltui altul pentru plăceri și petreceri, aceștia vi-i trimit d-voastră, căci pentru mine este mai mare plăcerea de a ajuta pe părinții mei, decît a bea vinuri și șampanie sau a juca cărți ș.c. M-am învățat, de cînd nu sunt acasă să trăiesc foarte retras și viața aceasta îmi priește deocamdată, fiind ocupat cu lucruri ce-mi plac. Nu cheltuiesc parale, decît pe ce-mi e absolut necesar: îmbrăcăminte, hrană, locuință, cărți și cite-o milostenie. Se-nțelege deci că-mi rămîne să vă trimit și dv. cînd aveți lipsă de ajutorul meu, și cu cea mai mare bucurie vă trimit acum o parte din leafa ce am primit-o pe luna trecută, adică 100 fr. Aș fi putut să vă trimit acum poate ceva mai mult, dar am avut multe cheltuieli cu instalația și apoi știți, că din școală am ieșit aproape gol și că leafa de pe septembrie o cheltuisem încă în Iași, înainte de a veni în Pomîrla. Cred că vă veți ajuta însă deocamdată cu această sumă și mai tîrziu, cînd veți fi în nevoie, n-aveți decît să-mi scrieți și eu vă voi trimite ceea ce voi putea după împrejurări. Dacă aș fi într-un oraș mare aș putea cîștiga mai mult, aci nu pot avea nimic altceva decît leafa lunară, care după împrejurările din România nu este mare, ci cit se poate de modestă. Cu o astfel de leafă nu mă voi putea mulțami decît un singur an; voi trebui să caut și alte ocupații ca să cîștig mai mult și de aceea voi părăsi desigur Pomîrla la sfîrșitul anului. Avînd puțin venit, și pe dv. vă pot ajuta cu foarte puțin, și eu încă trebuie să trăiesc foarte restrîns, ca să-mi pot satisface celelalte trebuințe. După aceea un alt rău: leafa nu mi s-a plătit regulat și poate nu se va plăti regulat de mai multe ori. Astfel leafa pe noiembrie am primit-o o dată cu cea de pe octombrie; două luni n-am avut parale și a trebuit să împrumut. Tocmai cu două zile înainte de a primi scrisoarea d-tale am primit leafa și sunt vesel că-ți pot împlini dorința. Împreună cu suta de franci ce ți-o expediez d-tale, voi expedia altă sută pentru niște cărți: vreo două sute și mai bine m-a ținut traiul în cele două luni, vreo cincizeci am plătit dajde¹ pe trimestru, încît am rămas cu 150 fr. în casă (Trebuie să știi că plătesc dajde de 200 fr. pe an). Îmi vei scrie îndată ce vei primi această scrisoare și banii, dacă te-ai ajutat bine cu dinșii sau ba. Dar să nu te gîndești niciodată de a mi-i trimite înapoi, cum îmi scrii în epistolă, căci mi-ai face cea mai mare neplăcere prin aceasta. Nu voi da niciodată împrumut părinților mei, deoarece știu că n-au de unde să-mi dea îndărăt. Ghiți are bun stipendiu; ar putea să lase acasă măcar 5 fl. pe lună, mai mult nu, căci și el are lipsă de cărți, deși nu atît ca mine, căci el are acolo bibliotecile cele mai mari la dispoziție, pe cînd eu n-am nimic. 700 fl. în Pesta este f. mult pentru un student. Sunt studenți care trăiesc foarte bine cu 500 fl. Îi voi scrie și lui să fie econom și să mai lase cite ceva pe acasă. Iordan mi-a scris că a trecut examenul de asistent²; trebuie să aibă leafă acum; i-am scris și lui să cruțe cit se poate mai mult și să-și adune, căci numai așa va putea și el odată să fie stăpîn. Trebuie să fie băiat de treabă, căci îmi spune că a trecut examenul foarte bine. Eu l-am sfătuit să rămînă tot la dl. Schmettau³. Scrieți-i și dv. că mai întîi de toate să fie econom: căci fără bani nu va putea să facă niciodată nimic. Eu sper însă că va ieși om dintr-însul.

De tata ar fi bine dacă și-ar găsi un loc în Brașov și-ți mărturisesc că mă mir cum nu-și găsește. Ar trebui să stăruiască nenea Dache și ceilalți pentru dînsul și să nu-l lase să se chinuiască singur prin Sinaia. Scrie-i să se îngrijească bine și să nu cruțe prea mult în mîncare, căci aceasta poate să-l ruineze în curînd. Să se hrănească bine și mai curînd puteți dv. cei de acasă să trăiți mai modest, precum și știu că veți fi trăind. Eu mă mir de economia care o faci d-ta în casă, cînd văd cit de mult cheltuiesc eu aci, deși multe lucruri sunt mai ieftine ca la Brașov. Aci văd cit plătește o bună gospodină în casă! Îmi scrii că pe haine nu pui preț. Te-am cunoscut în privința aceasta de mult și te-am prețuit mai mult decît pe celelalte femei, care fac totul numai haine să-și procure. Mulțamește-te cu lucruri simple și învață pe copii și pe fete mai ales tot așa, căci luxul nu aduce decît sărăcie și depravare. Eu încă sunt unul din aceia care puțin preț pun pe haine; aci mi-au zis unele cocoane, cărora nu le dau importanța ce li și-o atribuiesc ele, că sunt cîrpănos, murdar, avar și ce vrei, fiindcă nu umblu în haine elegante, cu mînuși, cu cravate de tot felul etc. Dar mie puțin îmi pasă! De vorbele femeilor nu mă prea ocup, căci pînă la un oarecare punct le disprețuiesc. Uitasem să te-treb ceva: mă rog să-mi explici ce va să zică în scrisoarea d-tale, că tata cheltuiește numai cite 10 fr.? Cum, pe lună se ajunge cu 10 fr.? Scrie-mi cit trimite acasă pe fiecare lună ca să știu ce aveți. [...] De Tina îmi scrisese nenea Dache cu vreo cîteva săptămîni în urmă; nu mi-a spus însă că vrea s-o ia Ștefan. Bine ar face de-ar lua-o. Îi voi scrie și ei în curînd. Nu i-am scris pînă acum că sunt sătul de scrisori. De cînd sunt în Pomîrla am trimis vreo cincizeci pînă acum în toate părțile, unde am avut prieteni și interese. [...] Cînd îmi vei răspunde la scrisoarea aceasta, spune-mi ce s-a făcut Titu Strîmbu și Oprea⁴, căci mi-am adus aminte

¹ Taxa de amînare a serviciului militar.

² Asistent farmacist.

³ Rudolf Schmettau, proprietarul farmaciei «Salvator» din București.

⁴ Vechi prieteni brașoveni.